

Ontslag wegens onvoldoende functioneren

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift, ingekomen op 17 februari 2006, is appelland in beroep gekomen van een beslissing van verweerster tot het verlenen van ontslag aan appelland, aan appelland medegedeeld bij brief van 30 januari 2006. Verweerster heeft verweer gevoerd. Beide partijen hebben producties overgelegd. De zaak is op 3 mei 2006 te Eindhoven ten overstaan van de commissie behandeld. Beide partijen waren daarbij aanwezig. Verweerster werd vertegenwoordigd door de heer, plaatsvervangend rector, bijgestaan door de gemachtigde van verweerster.

2. De feiten

Appelland werd ingaande 1 augustus 2005 benoemd tot docent wiskunde aan het te voor 15 lesuren per week, werktijdfactor 0, 556. De benoeming geschiedde voor bepaalde tijd tot 1 augustus 2006. Op 18 oktober 2005 (appelland had toen ongeveer 6 weken feitelijk als docent gewerkt) vond een gesprek plaats tussen de heer van verweerster en appelland. Aan appelland is toen medegedeeld dat men niet tevreden was over zijn functioneren. Hem werd gevraagd op 20 (of 19?) oktober 2005 terug te komen voor een functioneringsgesprek. Aan appelland werd bij die gelegenheid te verstaan gegeven dat hij niet meer op school behoefde terug te keren en dat men wenste te komen tot een beëindiging van de arbeidsovereenkomst. Tussen de twee genoemde gesprekken werd zijn baan als vacature aangeboden. Een opvolgend docent is een week later aangenomen. Bij aangetekende brief van 21 oktober 2005 werd aan appelland medegedeeld dat verweerster het voornemen had om hem met ingang van 1 december 2005 te ontslaan en dat hem verlof was verleend met ingang van 20 oktober 2005. In deze brief werd gesteld dat op 19 oktober 2005 met appelland was gesproken over het feit dat de orde in drie van de vier klassen waarin appelland werkzaam was zo slecht was, dat een ingrijpen noodzakelijk was. Voorts werd gesteld dat de wijze waarop appelland in de klassen strafmaatregelen doorvoerde er toe had geleid dat de relatie met de leerlingen zeer ernstig verstoord was geraakt en dat de vele gesprekken die met appelland waren gevoerd niet tot verbeteringen hadden geleid. Na schriftelijk verweer zijdens appelland is appelland in de beslissing, waarvan beroep, ingaande 1 maart 2006 ontslagen wegens ongeschiktheid, anders dan door ziels- of lichaamsgebreken voor de door hem beklede functie.

3. De standpunten van partijen

a. Het standpunt van verweerster.

Het kan voorkomen dat het functioneren van een docent zo ver onder de maat is dat gedurende de eerste weken of maanden al blijkt dat het onverantwoord is een heel schooljaar door te gaan. Juist met het oog op zulke situaties kent de CAO de mogelijkheid van tussentijds ontslag uit een tijdelijke aanstelling. Dit geval deed zich bij appelland voor. Verweerster wijst op een aantal door haar overgelegde getuigenverklaringen. Appelland kon geen orde houden en kon niet een redelijke relatie met zijn klas opbouwen. Hij nam zijn toevlucht tot uitzonderlijk veel straffen in klassen die dat niet nodig hadden. Dit leidde tot zoveel commotie en zoveel klachten van ouders en leerlingen dat binnen de kortste keren een onhoudbare situatie ontstond. In de situatie heeft de rector moeten ingrijpen. Procedureel zijn de juiste wegen bewandeld. De geldende opzegtermijn van 1 maand is in acht genomen. Appelland is, zoals uit de overgelegde verklaringen blijkt, voortdurend aangesproken over zijn functioneren.

b. Appelland stelt daar het navolgende tegenover.

Op 18 oktober 2005 werd hem voor het eerst mondeling medegedeeld dat de schoolleiding niet tevreden was. Aan appelland werd gevraagd om 20 oktober 2005 terug te komen voor een functioneringsgesprek. Tussen de twee genoemde data werd zijn baan al als vacature aangeboden. Het werken werd appelland onmogelijk gemaakt doordat aan collega's werd verteld dat hij ontslagen zou worden en lessen werden compleet uitgeroosterd. Op 20 oktober 2005 kreeg appelland te horen dat hem de toegang tot de school werd ontzegd en dat hij per direct kon vertrekken. Appelland is van mening dat de gronden voor de opzegging slechts bestaan uit algemeenheden en vaagheden. De mails,

bestaande uit de bijlagen 2 t/m 5 van het verweer, heeft hij bij toezending van het verweerschrift voor het eerste gezien. In de in oktober 2005 met hem gevoerde gesprekken zijn deze mails niet aan hem ter kennis gebracht. De verwijten die hem worden gemaakt, zijn deels onjuist, deels te zwaar aangezet en niet met hem gecommuniceerd. Hij heeft geen kans gekregen zich te verbeteren.

4. De beoordeling

Ingevolge de CAO is tussentijdse beëindiging van een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd mogelijk door opzegging. De opzegging kan (zoals in dit geval) plaatsvinden op grond van onbekwaamheid of ongeschiktheid van de werknemer voor de door hem uitgeoefende functie (artikel 4.a.1, aanhef en sub a juncto artikel 4.a.5, aanhef en sub b van de CAO-VO). Het is dan aan de werkgever om de aangevoerde ontslaggronden aannemelijk te maken.

De commissie stelt voorop dat in een dergelijk geval de werkgever niet kan volstaan met het aanvoeren van (algemene) stellingen maar dat, ingeval deze stellingen worden betwist, de ontslaggronden zeer concreet dienen te worden onderbouwd en –zo mogelijk- gedocumenteerd. De commissie zal onderzoeken of aan deze eis is voldaan.

Verweerster heeft haar stellingen niet zeer geconcretiseerd. In het verweerschrift wordt gesproken over “ver onder de maat” en “onverantwoord een heel schooljaar door te gaan”. Er zou sprake zijn van zoveel commotie en zoveel klachten van ouders en leerlingen dat binnen de kortste keren een onhoudbare situatie ontstond.

Het had in de eerste plaats op de weg van verweerster gelegen om deze – ernstige – kwalificaties zeer concreet te onderbouwen. Dit heeft verweerster niet gedaan. Zo heeft verweerster het gesprek op 19 oktober weliswaar gekwalificeerd als een beoordelingsgesprek, maar een verslag is daarvan niet voorhanden. De onderbouwing zou volgens verweerster te vinden moeten zijn in een viertal mails, die collega's van appelland desgevraagd aan verweerster hebben verzonden, een mail op 14 oktober 2005 en drie andere op 17 oktober 2005. Uit de inhoud van deze mails kan worden afgeleid dat de betrokken collega's, waaronder een conrector en een docentbegeleider van appelland, hadden ervaren dat er ordeproblemen waren en dat er problemen waren over door appelland gegeven strafwerk. De commissie kan echter uitsluitend aan de hand van deze mails onvoldoende beoordelen, of de aangevoerde ontslaggronden zo ernstig waren zoals gesteld. Vast is komen te staan dat er ordeproblemen waren in (in ieder geval) twee klassen van de vier waarin appelland les gaf en dat leerlingen klachten hadden geuit over het door appelland gegeven strafwerk, maar dat een en ander zodanig ernstig was dat het voldoende grond bood voor het gegeven ontslag is voor de commissie onvoldoende komen vast te staan. Bovendien is niet komen vast te staan dat de genoemde klachten deugdelijk met appelland zijn gecommuniceerd, voordat het ontslagbesluit (in feite al in oktober 2005) was genomen. Aan dit oordeel doet niet af dat in de daaraan vooraf gegane periode door collega's mogelijk opmerkingen tegen appelland zijn gemaakt. A fortiori is niet komen vast te staan dat aan appelland een kans op verbetering is geboden. De klachten over appelland zijn grotendeels niet rechtstreeks aan hem geuit. Een frappant voorbeeld daarvan is ter zitting van de commissie aan de orde geweest. Dat betreft het door appelland gegeven strafwerk, dat op 14 oktober 2005 door de conrector werd ingetrokken, zonder dat tevoren of daarna met appelland daarover was gesproken.

Nu de aangevoerde ontslaggronden onvoldoende zijn geconcretiseerd en onvoldoende aannemelijk zijn geworden en bovendien niet is komen vast te staan, dat aan appelland een kans op verbetering van de gestelde tekortkomingen is geboden, zal het beroep gegrond worden verklaard.

5. Beslissing

De Commissie van Beroep voor het Katholiek Voortgezet Onderwijs,

Recht doende,

Verklaart het beroep gegrond.

Aldus gegeven te Eindhoven op 3 mei 2006 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. A.F.M. Schrickx, mr. A.A.M. Mollee, W. Stoop en F.A.J. van Moorsel, leden, in

tegenwoordigheid van mr. H.P.G. van Eupen als secretaris.